SABIR (3)

(...dünden devam)

“□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□”: 92/156. âyette geçen savb (□□□) kökünden gelen musîbet (□□□□□) atılınca hedefe değen şeye denilir. Asıl lügat anlamı bu iken sonradan, insanın başına gelen kötü olaylar, ölüm, felâket gibi üzücü şeyler anlamında kullanılmıştır. İkrime
’nin rivâyetine göre bir gün Allah’ın
Elçisi’nin lambası sönmüş:
“
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□
: Biz Allah içiniz ve biz O’na döneceğiz!”
demiştir. Kendisine: “Ya Resûlallah, bu musîmet mi ki (böyle söylüyorsun)?” diyenlere, “Evet mü’mini inciten her şey musîbettir” demiştir(Kurtubî’nin kaydettiği bu hadîsin kaynağını bulamadım.Ancak Buhârî, Mardâ: 3; Müslim, Birr: 46; Tirmizî, Cenâiz: 1; İbn Hanbel, Müsned: 3/38, 4/56, 98’de: “Mü’mine batan diken ve bunun üstünde her üzücü şey karşısında, Allah onu bir derece yükseltir” meâlinde hadîs vardır.)

Bir hadîste de: *“Mü’minin başına gelen her acı, yorgunluk, hastalık, üzüntü, tasa, günâhlarından bir kısmının bağışlanmasına neden olur.”* (Buhârî, Mardâ: 1; Müslim, Birr: 52; Tirmizî, Cenâiz: 1; İbn Hanbel, Müsned: 2/303, 335, 3/4, 18, 24, 48, 61, 81) buyurulmuştur.

Bir musîbet, ölüm haberi duyunca istircâ‘ etmek, yani “□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ ﷺ□□ *: Biz Allah içiniz ve biz O’na döneceğiz.”* demek, Kur’ân’ın
öğütüdür. Müslim
’in çıkarımına göre Peygamber (s.a.v.):
“Başına bir felâket gelen mü’min, Allah’ın buyurduğu üzere ‘Biz Allah içiniz ve biz O’na döneceğiz. Allahım, bu musîbetime hayırlı bir karşılık ver, kaybettiğimin yerine daha iyisini ihsan buyur’ diyen müslümana Allah, onun kaybettiğinden daha iyisini verir.”
(Müslim, Cenâiz: 3, 4) buyurmuştur.

İşte Bakara: 92/155. âyetin sonundaki müjdenin anlamı budur. Sabredenler için, kaybetmiş oldukları şeyin yerinin doldurulacağı umulur. Ayrıca onlara Allah’ın salâtları, yani affı, bereketi,

lütuf ve rahmeti ulaşır. Hz. Ömer şöyle demiş: *“□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□ : Şu iki ‘idl ve ‘ilâve ne güzeldir!”* İki *‘idl* ile *istirc â‘* da ki salât ve rahmeti, *‘ilâve* ile de *ihtidâ* yı (doğru yol ve düşünceyi) kastetmiş, yani o, bu sözüyle musîbet ânında “ □□□□□□□ □□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ *: Biz Allah içiniz ve biz O’na döneceğiz.”* diyerek Allah’tan acıma, af ve doğru yol (doğru düşünce ve davranış) dilemenin ne güzel olduğunu söylemek istemiştir. Abdullah ibn Mes‘ûd da: “Ben, Allah’ın yaptığı bir şey için ‘Keşke olmasaydı’ demektense, gökten düşmüş olmayı yeğlerim.” demiştir (Mefâtîhu’l-ğayb: 4/154; el-Câmi‘ li Ahkâmi’l-Kur’ân: 2/177)

(devamı yarın..)